

Ba Mẹ Con

Tối ngày Hung chết, Nguyễn sống ôi vầy với 2 nữa con trai lớn Dũng và Cường cũng gần 2 năm. Dũng thì là con ruột của Hung với Nguyễn năm nay cũng 26 tuổi tổng tài cũng vaim với tran này sống sống, con Cường là nữa con ruột của Hung và Nguyễn nhỏ hơn Dũng 1 tuổi. Cường thì thân hình không có gì gọi là khác biệt chạ là nó là Tây mả thôi. Cũng chính nhờ có Cường nên cái gia đình nó sang Myi theo diện con lai. Nhờ hồi trước Hung và Nguyễn phải chạy trốn chạy nạn lên tận vùng 4 Hoi Nai nên kiếm cho bằng nó một nữa con lai nên làm giàu tới sang Myi. Nó có người chạ nên, Hung và Nguyễn năm mua nó về thành Cường với giá 20 cây vàng và năm 1998 hồi chính thức nó về nhà chạ nên nhà nó có Hoa Kỳ một xã hội mà người ta thông mô đóc, thiên nông của loại người.

Nhưng năm cái năm tuổi của Hung, Hung gặp phải tai nạn xe tải trong và nó không qua khỏi. Hung chết trước khi nó nữa nên bệnh viện. Gia đình Hung, Nguyễn và cái con nó hay tin đó nên bệnh viện ngay lập tức những cũng không con nghe nó lời trái trái cuối cùng nào của Hung. Vài ngày sau Nguyễn nó về phòng luật sư gọi nên và cho biết Nguyễn nó có họ một số tiền khai lớn vì Hung năm mua ba biển nhân mạng và người kẻ thù là Nguyễn. Cũng không có ai ngờ chính cái chết nó ngoài của Hung lại mang nên cho Nguyễn và cái con một số tiền khai lớn nhờ thế. Hôm nay gia đình sẽ có một cuộc sống sung túc hơn. Nguyễn và cái con không con phải lo lắng về vấn đề tiền bạc nữa.

Dũng đang chiếc xe Mercedes 98 trước nhà, tắt máy, khóa xe xong nó bước ra xe, mùi rượu hơi nồng nặc. Hôm nay năm cuối của tháng Khoa bán Dũng, nó uống cho tới quá chén, tới gần 12 giờ nên mới chịu về Dũng bước đi khắp khiêng, bước chân xiêu vẹo, tiến tới gõ cửa. Nguyễn trong buồng ngủ mở mắt, không nói cũng không một chiếc quần xí líp bên trong bước ra môi cười, nhìn thấy con trai mặt mày đỏ ngầu, miệng hơi nồng nặc rượu. Dũng quý tởm trước cửa, Nguyễn hét hoảng, với ngoài xuống nhà Dũng lên. Nguyễn tính gọi Cường ra giúp một tay những chốt nhờ Cường cũng đi chơi chớ về

- Trời ơi, con tôi ... Sao con ra ngoài này? Uống thế nào cho tôi bí tởm nhờ thế này?

Dũng không trả lời, nói "oe" một cái, "oe" hai cái, "oe" ba cái liên tục thì bao nhiêu thời gian thì cũng uống cùng với rượu tuốt ra, làm cái người của Dũng và Nguyễn ai này cũng nên lạnh lùng nên nên chán. Một mùi nồng nặc xông lên mũi làm Nguyễn không thể chịu nổi. Nín thở Nguyễn đi xuống phòng ngủ vào trong và khóa cửa lại cẩn thận.

Đi xuống phòng của Nguyễn nhà năm ngoài ra trên giường, Dũng lúc này nhớ xác chết không hồn, không con biết gì nữa, Nguyễn nhà thế nào thì nó cũng năm nhờ thế và cũng không buồn không tiếc đời sống. Nó năm Nguyễn chạy vào nhà tắm, cởi bỏ chiếc áo ngủ mở cửa ra, với nó năm nó năm nó sáng mai giặt. Tắm sơ sài một chút, Nguyễn kỳ cọ, tẩy rửa hết những thứ Dũng về hôm ra. Nguyễn vuốt nhẹ nhẹ lên cặp đùi hoa cũng con càng càng mài đầu Nguyễn cũng nâng ôi vào hàng 4. Không hiểu sao, tối nay Nguyễn nhớ nhận ra nang cảm thấy có cảm giác lạ sau sờ có xác với Dũng. Không gần năm ông năm gần 2 năm nay, cảm giác và mùi vì năm ông dòng nhớ sống lại trong Nguyễn tối nay.

Mặc vào người chiếc áo ngủ khác, lần này cũng nhớ lần trước có thể nói là thói quen, vì lúc mặc áo ngủ vào trong người rồi thì không bao giờ Nguyễn mặc nút với quần xí líp cái vì thông Nguyễn mặc áo ngủ rồi thì không bước ra phòng ngủ. Thông thì Dũng và Cường nếu có chia khoai riêng, nếu hồi này chớ về khuya tối nên biết một cái mà vào, không tối nay Dũng xin qua không một cái mà gõ cửa làm cho Nguyễn phải ra khỏi phòng một cái. Vết với một chiếc khăn nóng, Nguyễn mang nó bước sang phòng của Dũng, Nguyễn nhẹ nhàng cởi từng chiếc khuy áo của Dũng ra, mùi hơi nồng nặc khiến cho nang khoai thôi cảm chiếc khăn nóng trên tay Nguyễn nhẹ nhàng lau người Dũng sạch sẽ. Chết Nguyễn không lại, không lẽ bây giờ tuổi luôn chiếc quần

nữa, mỗi lần tôi cung chaim nầu tu của đồng vật thì Nguyệt càng cảm thấy sung sướng toát bực. Dũng vẫn nằm ngửa say sưa nhờ không hay biết gì. Nguyệt sung sướng reo lên khe khẽ "Hò ...hò ...hòmmmồmmmm ...ồmmmm ..sướng quá....ồmmmm ..ồmmmm". Nguyệt sang qua sang cái aim hoặt trên chiếc đồng vật cùng gác của Dũng, chiếc đồng vật xoay sau, tap cảm giác sung sướng lại kỳ Nguyệt nhớ cảm thấy mình lên tận mây xanh, đập đầu bay bổng vào cõi hồ vôi...chao ói, cõi gì sung sướng cõi thế tại nời. Rồi tất cả các sung sướng đồng nhớ đơn tui lại nói của mình Nguyệt, Nguyệt coi cảm giác nạng sắp ra, nạng reo lên hồ hồi.."Ồmmồmmmmmei ra nầy Dũng ôiồmm ...ồmmmm" Rồi Nguyệt thả aim hoả nạng một cái mảnh xuống trên đồng vật của Dũng rồi ngồng ...nời daim thuy trong ngời Nguyệt tở tở chấy ra, đồng vật Dũng luic nời cuing xuất tinh, những dòng tinh khí ban aít vào cõi tôi cung của Nguyệt làm nạng teđai, niêng cainab boả Thịnh linh ...

"Cái" ... ảnh nên nhaile. Thì ra Cồng nạng nững trờic của phong Dũng tay cảm chiếc máy ảnh Konica digital beixí chụp lei cainh làm tình của Nguyệt và Dũng. Thì ra Cồng nỉ chôi ve luic nạo không hay biết, những khi nời mừic của nhe nhe sừi nainh thừic cainha, bừic vào trong nờinghe tiếng reo rừ đồng nhờ của mei. Cồng tiến nên của phong Dũng thì thấy Nguyệt nạng an aít với Dũng, nạng nên luic cao nờivaisap ra. Sain chiếc máy ảnh trên tay, nờimuoín chụp một tấm nẻacoi gì uy hiệp Nguyệt. Hôm nay nầu xan qua, những nờikhoàng say bí tẻ nhờ Dũng, lại nững luic nờicảm thấy can làm tình quaitrời. Nhain dịp nay sao nờibừilờicỏ hoả nay nờic, nờichụp một tấm nẻacoi gì uy hiệp Nguyệt nẻanạng an aít với nời Dừisao nỉ nờia Nguyệt cũng nầu phải laimeiruot của nời nời nầu coisoi gì. Với một bang chõng bảo naim trong tay, nờibảo naim seuy hiệp nờic bảo Nguyệt tở nầy seilam nờileitinh duc cho nờimoi nẻam ma không ai biết nờic. Nạng luic taim hoản phôi phôi nhờ lên chín tầng mây, thấy một ảnh sang nhaile, Nguyệt hết hoản vôi quay ra sau nhìn trong khi aim hoả nạng vản con nạng cảm trên chiếc đồng vật của Dũng.

- Trời ...Cồng ..con làm gì vậy ...con ..con ..chụp hình mei a...

- Hờ...mei ..nạng làm cái gì nời?

- Meimei ...

- Mei thế nạo?

- Con tha loả cho mei ...con coitheaxoả cái phim aý nờic không?

Nguyệt luic nay nhe nhe ruit aim hoả ra khỏi đồng vật của Dũng nghe cái "ot", tẻp xuống giồng, Nguyệt nên gan nain nẻ Cồng.

- Cồng xoa taim phim nờicho mei nỉ, con muón gì cũng nờic, con hoả với mei không nời chuyen nay cho Dũng biết nha con ...mei xin conhu hu hu...

Ylghó nên toả len qua nầu oic của Cồng, nờikhoả chí quia nỉ mắt, nững lastruing yin nờiroả.

- Nờic, con xoa nhõng mei phải làm cho con một chuyen...

- Chuyen gì vậy con, chuyen gì cũng nờic...mei hoả ..mei hoả ma...

- Con muónmuón mei nẻilam những gì với anh Dũng toả nay, làm lai trên ngời con...thẻ nạo ?

- Trời ..con ...không nờic ..nhờ vậy không nờic ...mei ..mei ...

- Không nờic a...taỉ sao không nờic ? Mei nẻilam một lần rồi, làm lai thêm một lần nờia lai coi lam

sao? Hay laimeimuón con mai nờa taim phim nay cho anh Dũng xem ???

- Nờng ..nờng ...Cồng ôi ...mei ...mei ...

Nguyệt nầu khoả không ngờihanh nờing loain luain của nạng lai bị thạng con nuó bat gặp và bảp giớ bat buóic nạng phải haủ haủ tình duc cho nời...nững la loain luain trời không tha ...nẻat không dung ma...oan nghiẻt ...oan nghiẻt ...Thoả thì lờimột lần rồi, làm thêm một lần nờia nầu coi sao....challe nẻa nời nời chuyen nay với Dũng thì mắt nẻ nỏp ma sớng trên theá gian nay nờa?

- Nờic ...meichừu ...

- Nờic ..mei ...mau qua phong con.

Nguyệt run run lấy bầy ...chấn bồng không vững, tuim lấy chiếc áo ngủ trần truồng bồng theo sau
Cồng sang phòng nội

Ờng của phòng lại, Cồng cúi hết áo quần và luôn cái quần xi líp của nó ra, trần truồng, tẩn ngẩn
nội ngồi xuống giường, nhìn Nguyệt nói bái:

- Mẹ không mau lại ?

Leabồng chân nặng nề Nguyệt tiến lên bên giường, tay cầm lấy đồng vải của Cồng sức lên sức
xuống. Thằng Cồng chầu không nói, nôi ghì chặt nầu của Nguyệt vào sát và bắt bồng đồng vải nội
Nguyệt miền cồng làm theo, nó nói xinh xinh môi tởm và ngấm chặt lấy đồng vải của Cồng
bụi nui một hồi. Cồng sồng chết ãi nõi, nời lên hô hô... "ồ ... ồ ... sồng qua mẹ ôi ... ồ
... ồmm"

Rồi nó bái Nguyệt nằm lên trên giường và dang rộng hai chân ra, nó bắt nầu hôn hít Nguyệt, nó
liếm, nó nĩa chiếc lỏi nham nhõ ra khắp mặt mũi, rồi tởm xuống trên bầu vú cồng của
Nguyệt ... hai tay nó vờ vờ bóp bóp. Nõi mắt Nguyệt bắt nầu tráo ra, không phải vì sung sồng
mà cồng vì hồi hân, hồi hân vì nĩa một phút không thàng nó ly trí Nguyệt nĩa ai với chính con
trai ruột của mình rồi bỏ thàng con nõi mắt đầy lấy nõi làm ban nấp eip nang làm chuyên tay trôi
thêm một lần nữa. Trôi ôi ... canh mẹ chôi con rồi bầy giờ con chôi mẹ lại ... tai diện ... nầu xit
biết bao ... Áu cũng la lủa nhai qua của vú trui.

Cồng lên lỏi liếm nĩa nầu vui Nguyệt, nó nhai nhen nhen, nhen nhen rồi nhen nhen ... nui .. búi .. bầu vui
càng cồng của Nguyệt một cách say sưa, cuồng nhiệt. Trong khi nõi hai ngón tay nó chui lại nhen
vào âm ho của Nguyệt và nĩa ra nĩa vào trong âm ho ... Nguyệt không sung sồng chui nầu .. trái
lại cầm thấy nầu nõi ... Nguyệt không nầu nõi luôn cái ve the xac lại tẩn ho. Rồi không biết
những ngày tiếp nĩa Nguyệt sống những ngày nhõ thế nầu. Chẽ cồng nõi buông xuôi cho số
phần an bái. Nghĩ tới nõi nõi mắt Nguyệt tráo ra ... nang khoic .. phải ... nang khoic cho gia y phút
dài khõ .. khoic cho số phần một ngõi mẹ bỏ một nĩa con nõi đầy vớ trên tẩn trần truồng
của mình.

Cồng tuột dần xuống .. xuống vung cạm của Nguyệt ... hân nĩa cái lỏi nham nhõ, nham nhõi
liếm quanh mép âm ho rồi liếm vào sâu tẩn bên trong, hân dung lỏi moi moi, thẩn hiem những
vung nển tới phía bên trong cái the giõi huyên bí của Nguyệt . Lúc này, Nguyệt không con cạm
thấy nầu nõi nĩa mà cái cạm giaic sung sồng, te te man dài lại trôi về Rồi dầm thuy trong âm ho
nang lại tuột ra, thàng Cồng quở quết, nó liếm hết những chất dầm thuy nạng chảy ra quyet
không cho với giọt nầu. Rồi nó trồn lên trên ngõi của Nguyệt, nó canh đồng vải nõi ngay tẩn
với âm ho của Nguyệt và .. bắt nầu thoi một cái mảnh ... đồng vải nó chui một cái ot vào tẩn bên
trong âm ho của Nguyệt. Nguyệt giết bằng một cái thả mảnh ... nhõ cạm giaic coi một con chuột
sống chui tới vào âm ho nạng, nang kính sõi .. kính sõi nõi. Nõng rồi nãnh bắt lỏi không làm
gì nõi nõi .. Nguyệt nãnh nĩa nõi do hoành hân trong âm ho nạng. Con chuột cõ bõ ra, bõ vào
trong âm ho nạng ... coi lúc nõi làm cho nang sồng chết ãi nõi, nõi coi lúc nõi làm nang kính
hoang không xiết. Thàng Cồng không cần biết Nguyệt cõ sồng, coi nĩa nĩa man dài hay không
những nõi cạm thấy rất sung sồng và càng nĩa, càng nĩa cho con chuột nõi càng lúc ra vào thả
nhanh rồi nõi lên một tiếng .. "ồmmm .. mẹ ôi .. con ra .. con ra rồi ... ồmm ..." Tinh khí nó ban
áo át vào trong âm ho của Nguyệt ... Rồi nó nằm phui phui xuống trên ngõi Nguyệt ... bắt nầu ngay
.. khoi khoi ... Nguyệt nĩa thàng con trôi nãnh sang một bên, mác vào chiếc áo ngủ lúc lỏi, tìm tới
một hồi xem thàng Cồng giầu chiếc máy chụp hình nõi nầu. Nõng rồi nang thả vồng không tìm
nõi.

Nguyệt bồng ra thõ dai, ngao ngẩn ... Leabồng nặng nề về phòng mà Nguyệt không dốt suy nghĩ
không biết rồi những chuột ngay sập tới nĩa thàng con trôi nãnh của nang sẽ con hân hai nang
nẽn bõ nĩa nữa. Thõi thì nãnh cho số phần an bái.

Nguyệt chấp hai tay lên ngực khám nực nực: "Mình ôi tha lỏi cho em ... em lỏi trôi dài"

Hết

Calgary, April 25, 2001

Ngọc Diệp Thơ Sinh

KyPhong

(Viết xong từ 1:30 AM - 4:30 AM)

Lời ban: Câu truyện tổng phần hai cảnh lam tình giữa mẹ và con. Cảnh thối nhất do lỗi làm của một người mẹ không thể nào chống chế khi ly dị rồi lại ai cũng người con, những cảnh thối hai chính lại là một cảnh một nhà con khôn ngoan, ép mẹ ăn ai với mẹ. KyPhong hy vọng truyện nói về danh giá trí, các bạn trẻ không nên bắt chước các nhân vật trên.